

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/30/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010348  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010348.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. septembra 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

T. I. ,

nar. XX.XX.XXXX v W. - P., trvalé bydlisko T. B. X., X. XXX/X, prechodne bytom U. XXXX, O., K. republika,

ktoré podal proti rozsudku C. súdu v Považskej Bystrici č.k. 2T/172/2012-120 zo dňa 18.12.2012 a takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. e) Tr. por. s prihliadnutím na ustanovenie § 86 písm. a) Tr. zák. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici č. Pv 663/11-26 zo dňa 24.09.2012 pre skutok, že hoci bol ako otec maloletého J. I., nar. XX.XX.XXXX, povinný podľa Zákona o rodine prispievať na jeho výživu po 100,- Eur mesačne, pričom táto suma bola najskôr určená orgánom činným v trestnom konaní, v rámci vyriešenia predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por., vzhľadom na osobné a majetkové pomery obžalovaného, vek dieťaťa a počet vyživovacích povinností, neskôr od marca roku 2011 na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 4P/53/2010, zo dňa 27.01.2011, právoplatného dňom 24.02.2011, vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., U. XXXX/XX, túto povinnosť pravidelne neplnil ani v mieste bydliska dieťaťa, ani na inom mieste, a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že po tom, ako odišiel v roku 2003 na územie Českej republiky, zamestnal sa vo viacerých spoločnostiach, a to najskôr v Z. a.s. L., kde pracoval od 10.09.2009 do 21.10.2009 s čistou priemernou mesačnou mzdou do výšky 7.173,- Kč, pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe, po tom pracoval v B.F. W., s.r.o., L. od 04.12.2009 do 08.12.2009, s čistou priemernou mesačnou mzdou vo výške 3.158,- Kč, pracovný pomer bol skončený pre zlú pracovnú morálku, medzitým bol evidovaný na príslušnom Úrade práce v meste Plzeň od 22.10.2009 do 13.01.2010, z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu, ďalej sa zamestnal v N. J., a to od 05.01.2011 do 31.01.2011, kde zarobil 9.609,- Kč, pracovný pomer ukončil dohodou, ďalej sa zamestnal v H. R.e L., a to od 01.10.2011 do 29.02.2012, s čistou priemernou mesačnou mzdou vo výške 1.475,- Kč, pracovný pomer ukončil dohodou a naposledy začal pracovať na dohodu o pracovnej činnosti od 01.03.2012 v družstve H. A. so sídlom v L., K. republika, pričom dohoda platí do 31.12.2012, kde má čistý mesačný zárobok vo výške 3.000,- Kč, ani jednému zamestnávateľovi však nenahlásil vyživovaciu povinnosť, čím mu za obdobie od augusta roku 2009 najmenej do decembra 2012, čím mu vznikol dlh vo výške 3.000,- Eur, lebo časť dlhu uhradil, tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/156/2010 zo dňa 09.12.2010 právoplatného dňom 17.02.2011 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov, pretože trestnosť činu zanikla.

## **o d ô v o d n e n i e :**

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 2T/172/2012-120 zo dňa 18.12.2012 bol obžalovaný T. I. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, tak ako je tento uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného. Poukázal na to, že dlžnú sumu na výživnom vo výške 3.100 € uhradil. Ďalej uviedol, že si svoju vyživovaciu povinnosť plní, pričom matke zasiela k rukám mesačne sumu 100 €. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní, vzhľadom na vzniknutú situáciu, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, keďže boli splnené zákonné podmienky ustanovenia o účinnej ľútosti, obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. e) Tr. por. s prihliadnutím na § 86 písm. a) Tr. zák. oslobodiť, pretože trestnosť činu zanikla.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že vzhľadom na situáciu a zmenu okolností prípadu, vzniknutých na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. septembra 2013, je potrebné odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Súd prvého stupňa v čase svojho rozhodovania vychádzajúc z dôkaznej situácie síce správne rozhodol o vine, ako aj o uloženom teste, avšak odvolací súd v čase svojho rozhodovania o odvolaní musel prihliadnuť k tej okolnosti, že obžalovaný splnil svoju povinnosť skôr, než sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu. Ustanovenie § 86 písm. a) Tr. zák. totiž jednoznačne upravuje, že trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. zaniká vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd následne, keďže boli splnené zákonné podmienky ustanovenia o účinnej ľútosti - § 86 písm. a) Tr. zák., musel postupovať v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovaného T. I. podľa § 285 písm. e) Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 86 písm. a) Tr. zák. spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.